

முதல் வாசகம்: ஏபிரேயர்6:10 - 20

அன்பார்ந்த சகோதர சகோதரிகளே! கடவுள் நீதியற்றவர் அல்ல. இறைமக்களுக்கு நீங்கள் முன்பு தொண்டாற்றி வந்தீர்கள்; இப்போதும் தொண்டு செய்துவருகின்றீர்கள். எனவே கடவுள் பெயரால் நீங்கள் காட்டிய அன்பையும், உழைப்பையும் அவர் மறக்க மாட்டார். நீங்கள் எதிர்நோக்குவது முழு உறுதிபெறும்பொருட்டு, உங்களுள் ஒவ்வொருவரும் முன்பு காட்டிய அதே ஆர்வத்தையே இறுதி வரை காட்ட வேண்டும் என மிகவும் விரும்புகிறோம். இவ்வாறு நீங்கள், தளர்ச்சிக்கு இடம் கொடாமல், நம்பிக்கையாலும் பொறுமையாலும் இறை வாக்குறுதிகளை உரிமைப்பேறாகப் பெற்றவர்களைப் போல் வாழுங்கள். ஆபிரகாமுக்குக் கடவுள் வாக்குறுதி அளித்தபோது, தம்மைவிடப் பெரியவர் எவர் பெயராலும் ஆணையிட்டுக்கூற இயலாததால் தம் மீதே ஆணையிட்டு, நான் உன்மீது உண்மையாகவே ஆசிபொழிந்து, உன்னைப் பல்கிப் பெருகச் செய்வேன்' என்றார். இதன்படி அவரும் பொறுமையோடு காத்திருந்து, பின் கடவுள் வாக்களித்ததைப் பெற்றுக்கொண்டார். தங்களைவிடப் பெரியவர் ஒருவர் பெயரால்தான் மக்கள் ஆணையிடுவர். எல்லாச் சச்சரவுகளிலும் ஆணையிட்டே முடிவு கட்டுவர். அம்முடிவை ஆணை உறுதிப்படுத்தும். அவ்வாறே, கடவுளும் தம் வாக்குறுதியை உரிமைப்பேறாகப் பெற்றோருக்குத் தம் திட்டத்தின் மாறாத தன்மையை மிகவும் தெளிவாகக் காட்ட விரும்பி, ஓர் ஆணையால் தம் வாக்கை உறுதிபடுத்தினார். மாறாத தன்மையுடைய இவை இரண்டையும் பொறுத்தவரையில் கடவுள் உரைத்தது பொய்யாயிருக்க முடியாது. அடைக்கலம் தேடும் நாம், நம் கண்முன் எதிர்நோக்கியுள்ளதை விடாமல் பற்றிக் கொள்வதற்குத் தளரா ஊக்கம் கொண்டிருக்கவேண்டும். இந்த எதிர்நோக்கே நம் உள்ளத்திற்குப் பாதுகாப்பான, உறுதியான, நங்கூரம் போன்றுள்ளது. இது கோவிலின் திரைச்சீலைக்கு அப்பால் சென்று சேர்ந்திருக்கிறது. நமக்கு முன்னோடியாய் அந்தத் திரைச்சீலையைக் கடந்து இயேசு அங்குச் சென்று சேர்ந்திருக்கிறார். மெல்கிசுதேக்கு முறைப்படி என்றென்றும் தலைமைக் குரு என்னும் நிலையில் நம் சார்பாக அவர் அங்குச் சென்றிருக்கிறார்.

பதில்பாடல்: திருப்பாடல் 111:1-2, 4 - 5, 9-10)

ஆண்டவர் தமது உடன்படிக்கையை என்றும் நினைவில் கொள்கிறார்.

நற்செய்தி: மாற்கு 2: 23 - 28

அக்காலத்தில் ஓய்வு நாளில் இயேசு வயல் வழியே செல்ல நேர்ந்தது. அவருடைய சீடர் கதிர்களைக் கொய்துகொண்டே வழி நடந்தனர். அப்பொழுது பரிசேயர் இயேசுவிடம், 'பாரும், ஓய்வு நாளில் செய்யக்கூடாததை ஏன் இவர்கள் செய்கிறார்கள்?' என்று கேட்டனர். அதற்கு அவர் அவர்களிடம், 'தாமும் தம்முடன் இருந்தவர்களும் உணவின்றிப் பசியாய் இருந்தபோது தாவீது என்ன செய்தார் என்பதை நீங்கள் வாசித்ததே இல்லையா? அபியத்தார் தலைமைக் குருவாய் இருந்தபோது தாவீது இறை இல்லத்திற்குள் சென்று, குருக்களைத் தவிர வேறு எவரும் உண்ணக்கூடாத அர்ப்பண அப்பங்களைத் தாம் உண்டதுமன்றித் தம்மோடு இருந்தவர்களுக்கும் கொடுத்தார் அல்லவா?' என்றார். மேலும் அவர் அவர்களை நோக்கி, 'ஓய்வுநாள் மனிதருக்காக உண்டாக்கப்பட்டது. மனிதர் ஓய்வு நாளுக்காக உண்டாக்கப்படவில்லை. ஆதலால் ஓய்வு நாளும் மானிட மகனுக்குக் கட்டுப்பட்டதே' என்றார்.

தியானம்: சட்டதிட்டங்கள், ஒழுங்குமுறைகள், சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் இவைகள் எல்லாம் மனிதரின் வாழ்வை வளப்படுத்துவதற்காக உருவாக்கப்பட்டவை. மேலும் இவைகள் எல்லாம் மனிதனுக்கு மகிழ்வையும் ஒற்றுமையையும் நற்பண்புகளையும் உருவாக்க வேண்டும். ஆனால் இன்று சட்டதிட்டங்களின் பெயரால் மனித மனங்கள் கூறுபோடப்படுகின்றன. சட்டத்தின் பெயரால் மனிதனுக்குள் பகைமையையும் தாழ்வுமனப்பான்மையையும், வேற்றுமையும் வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றது. இதையே 'வாழ்வுக்கு வழியாய் இருக்கவேண்டிய கட்டளை சாவுக்கு வழியாயிற்று என்று கண்டேன்' (உரோ.7:9) என பவுலடியார் கூறி வருந்துகின்றார். சட்ட திட்டங்களை சுட்டிக்காட்டி பிறரை குற்றப்படுத்தி, காயப்படுத்தி மகிழும் பரிசேயர்கள் இன்று உலகில் பெருகிவிட்டார்கள். மனிதத்தை மறந்து மானிட ஒழுக்கத்தையும் வரையறைகளையும் இறுகப்பிடித்துக் கொண்டு மனித மனங்களை கொன்றழிக்கும் மனிதர்களை இன்றைய நற்செய்திவாசகத்தின் வழியாக வன்மையாகக் கண்டிக்கிறார் நம் ஆண்டவர் இயேசுக்கிறிஸ்து. சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட மானிட வாழ்வை முன்நிறுத்தும் மானிட மகனின் அன்பு என்ற அதிகாரத்தை முன்நிறுத்துகின்றார். இதையே தூய பவுலடியார், 'அன்பே உங்கள் வாழ்வின் ஆணியேரும் அடித்தளமுமாய் அமைவதாக' (எபே.3:17) என்று கூறுகின்றார். ஆகவே முதலில் நாம் நம்மோடு உடன் வாழும் சகோதர சகோதரிகளை அன்பு செய்ய முயலுவோம். அவர்கள் எந்நிலையில் இருக்கின்றார்களே அந்நிலையில் அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களை அன்புசெய்வோம். ஏனெனில் ஆழ்ந்த அன்பு திரளான பாவங்களைப் போக்கும் (1பேது.4:8). எனவே அன்பின் வழியாய்ச் செயலாற்றும் நம்பிக்கை ஒன்றே இன்றியமையாதது (கலா.5:6) என்பதை உணர்ந்து இயேசுவின் அன்பை உயர்த்திப் பிடித்து உறவுகளை பலப்படுத்துவோம்.